

www.kvantov-prehod.org

излиза 1 път в месеца

**АБОНАМЕНТНА
КАМПАНИЯ за 2021 г.!**

За вестник **КВАНТОВ
ПРЕХОД**

каталожен №618

можете да се абонирате чрез
фирма **Δ "Доби прес" ЕООД**
(тел. 02/963-30-81; 02/963-30-82)
или на сайта

www.dobipress.bg

Вестникът ще ви бъде доставен
във Вашия дом или офис по
куриер.

Абонамент

за 3 месеца- 3.00 лв. ;

за 6 месеца- 6.00 лв. ;

за 12 месеца - 12.00 лв.

За контакт: 0887/081 959

E-mail: kvantov_prehod@dir.bg

От Редколегията

Коалиция
„Ляв съюз за
чиста и свята
република“ от
Ловеч:

ПАРЛАМЕНТАРНИ ИЗБОРИ 11.07.2021 Г.
ИЗДАВА ЛЯВ СЪЮЗ ЗА ЧИСТА И СВЯТА РЕПУБЛИКА

**11 МИР
ЛОВЕЧ**

Ние сме нова, автентична, истинска коалиция от партии и личности

Ловеч, 25 юни
/Даниела Балабанова, БТА/

Ние сме нова, автентична, истинска коалиция от партии и личности. Това заяви в Регионалния пресклуб на БТА в Ловеч Иван Атанасов – председател на коалицията от четири партии „Ляв съюз за чиста и свята република“ /със секретар Жан Виденов/, при представяне на кандидатите за народни представители от 11-ти МИР – Ловеч, с водач Атанас Панчев.

„Нашата коалиция е най-младото полити-

ческо формирание, което се създаде преди месец. Поставяме си за цел да възвраща левото. Ние сме и патриотични, а патриотизмът е родолюбие и защита на суверенитета на България“, посочи Атанасов. Според него правителството трябва да е от родолюбиви българи, които не се поддават на това какво е казал „големият брат – началникът“. „Кой е началник на българските политици – българският народ, а не някой от Брюксел, Вашингтон, не посланикът на САЩ, на Русия или Англия.

На стр. 4

1. Атанас Ралчев Панчев

Роден през 1965 г., в гр. Панагюрище. Висше образование - специалност „Право“. Магистър и доктор по „Защита на културно-историческо наследство“. Член на Гражданско обединение „Свети Георги Софийски“. Член на Председателството на Национално сдружение „Обединени български граждани“. Член на Руската Родова Академия. Посланик на Мира, избран на международна лидерска конференция в гр. Сеул, Южна Корея. Директор на издателска къща „Новата цивилизация“.

2. Теодор Христов Георгиев

Роден в гр. Троян през 1993 г. Висше образование в „Технически Университет“ - Габрово през периода 2011-2016 година, специалност „Машиностроителна Техника и Технологии“, образователно-квалификационна степен бакалавър и магистър (през периода 2016-2017 г.) специалност „Компютърни Технологии в Машиностроенето“ с професионална квалификация магистър инженер. Понастоящем работи в сферата на машиностроенето - основно като програмист и настройчик на машини с ЦПУ.

3. Румен Стоянов Йорданов

Роден през 17.02.57 г. в София. Висше образование във ВИИ „Карл Маркс“ - София, сега УНСС - със специалност МТС и педагогика на горния курс, завършва ВИАС в гр. Самара, Русия със специалност инженер по промишлено и гражданско строителство. Технически ръководител на национални обекти в България (от 1978-1985 г.), на строителни обекти в СССР, началник ПТО и ОРС, началник-управление, зам.-управляващ тръст, специалист „Капитално строителство“ и началник отдел КС в банка ДСК-ЦУ (2002 - 2011 г.), а от 2012 до днес - в ИСК при УНСС, като инженер, отговарящ за ремонт и поддръжка на сградения фонд.

4. Пламен Георгиев Александров

Роден през 1967 г. в Плевен. Бил е управител на фирми в частния сектор. Член на УС на Съюза на музикалните и танцови дейци в България. Председател на Областния съвет НД „Русофили“ – Плевен, председател на ППВО – Плевен, национален координатор на ППВО за Северозападен район (области Видин, Враца, Ловеч, Монтана, Плевен).

5. Митко Георгиев Бочев

Роден през на 27 юли 1946г. в с. Радювене, област Ловеч. Завършил механотехникум „Н. Й. Вапцаров“ - гр. Ловеч, МЕИ - гр. София, специалност електроинженер. Бил е директор на „Ремонт на битова техника“ - гр. Ловеч. Живее и работи в гр. Ловеч.

18 юни е знатна дата в българския календар. На този ден, през 1837 г. е роден най-великият български герой и революционер – Васил Иванов Кунчев, по-прочут със знаменитото прозвище Васил „Левски“. Известен и като Апостола на свободата, Левски е най-важният български революционер. Неговите заслуги като организатор на революционното движение в България полагат основите на Априлското въстание и съответно са ключови за по-късното освобождение на българския народ от подчинението на Османската империя.

Въпреки че за делата на Левски е изписано (и изговорено) много, сравнително доста по-малко известен е неговият политически и социален светоглед. Това е голям пропуск, защото ценностният завет на Левски е точно толкова ценен, колкото заветът на неговата революционна дейност на практика. Редно е всеки, който се нарича свободен българин и се гордее с тази си идентичност да е наясно какви политически и социални ценности е защитавал Левски и каква е била неговата визия за бъдещата независима и свободна България, която той за съжаление не доживява.

Политическият светоглед на Левски е движещата сила зад дейността му като революционер. Неговата политическа и социална визия е толкова ценно и вдъхновяващо наследство, колкото и саможертвата му като революционер срещу Османската власт.

И все пак, сведения за неговите политически ценности и визия черпим от неговите писма. Тези сведения са оскъдни, но достатъчни, за да си изградим представа за това какви са били ценностите и социалната визия, за която Левски е пожертвал своя живот. Именно върху това ще се съсредоточим в рамките на тази статия и ще се опитаме да установим каква е интелектуалната традиция в политико-социалната теория, от която Левски е повлиян до най-голяма степен и съответно какво е ценностното наследство, което е оставил на бъдещите поколения българи.

Свобода

Би било почти тавтология да кажем, че Васил Левски е борец за свобода. Името „Левски“ е почти синоним на „свобода“. За него свободата – на всички нива, за себе си, за близките, и най-вече, за собствения народ – е най-висшата ценност, за която си струва да бъде жертван дори живота. Тук започва да става ясно в своята пламенна защита на свободата като основно човешко право, особено в контекста на свободата на национално самоуправление, Левски ясно демонстрира, че е вдъхновен от прочутите (класически) либерални революции между 17-ти и 19-ти век. В свое писмо от 6.10.1871 г. той пише:

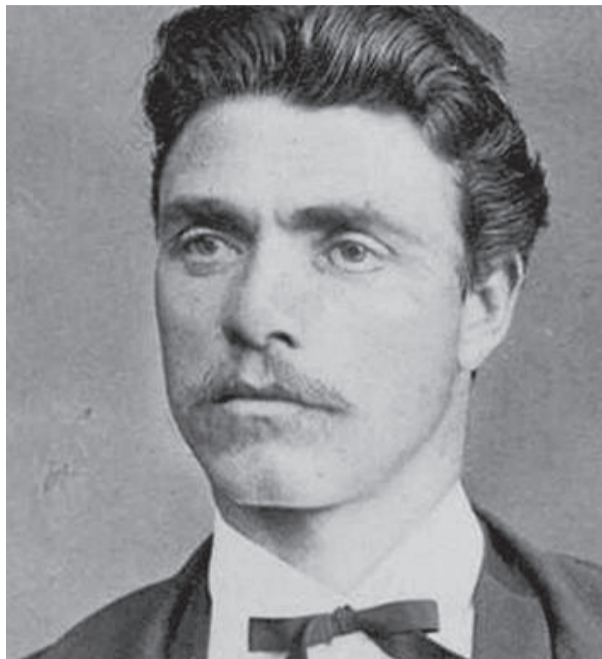
„Г-не, днешният век е век на свободата и равноправието на всички народности. Днес всеки притеснен и потиснат, всеки, комуто тежат робските синджери на врата и който носи жалостното и срамно име роб, е напънал всичките си сили – и нравствени, и физически – и търси случай да отърси от себе си по какъвто и начин да би било робското тегло, да разкъса робските вериги и да отстрани далеч от себе си името роб. [Всеки] иска да живее свободно и да се наслаждава на божията природа, [всеки] иска да бъде човек.“

За Левски да бъдеш човек означава преди всичко да бъдеш свободен. Да не си подчинен на чуждата воля, да имаш правото сам да контролираш и определяш посоката на своя живот. Нещо, което всеки един българин, подчинен на чужда и тиранична власт, каквато е тази на Османската империя, не може да има.

Справедливост

Следващата ключова за Апостола политическа ценност е справедливостта. Това си проличава от яростната критика на Левски спрямо потъпкването на естествените права и свободи на всеки един човек и всеки един народ – правото на живот, на собственост, на самоопределение. В същото пис-

Ценностният завет на Васил Левски

мо цитирано горе Левски пише:

„Но и ние търсим случай да разкъсаме робските вериги, да изгоним далече от земята си турските кеседжии, да подигнем и изградим храма на първата свобода и да дадем всекиму своето.“

Ключова е последната фраза – „да дадем всекиму своето“. Левски търси справедливост, а не просто реваншизъм срещу турския народ и държава (както става и още по-ясно в някои други негови писма, които ще разгледаме долу). От думите му, че революционното дело на българите цели да постигне свобода и да „дадем всекиму своето“ имплицитно става ясно, че той говори за възстановяване на естествения обществен ред, в който свободата, живота и собствеността на всеки един човек – фундаменталните права – са уважавани и не му биват отнемани. Не се търсят обратни привилегии или отмъщение, търси се справедливост.

Политическите ценности на Левски и неговата визия за идеалния бъдещ политико-социален строй в България са може би най-експлицитно изразени в „Нареда на работниците за освобождение на българския народ“ от устава на БРЦК:

„П о д б у д а. Тиранството, безчовечината и самата държавна система на турското правителство на Балканския полуостров.

Ц е л. С една обща революция да се направи коренно преобразуване на сегашната държавна деспотско-тиранска система и да се замени с демократска република (народно управление). На същото това място, което нашите прадеди със силата на оръжието и със своята кръв [са] откупили, в което днес безчовечно беснеят турските кеседжии и еничери и в което владее правото на силата, да се издигне храм на истината и правата свобода. И турският чорбаджилък да даде място на съгласието, братството и свършеното равенство между всички народности. Българи, турци, евреи и пр. ще бъдат равноправни във всяко отношение: било във вяра, било в народност, било в гражданско отношение, било в каквото и да е било. Всички ще спадат под един общ закон, който по вишегласие на всички народности ще се изработи.“

Борба срещу турската държава, не турския народ

В този текст Левски красноречиво излага подбудата и целта на българската революционна дейност, както той ги вижда. Забележете, че в подбудата специфично се говори за турската държава, а не турския народ. Това е много важно разграничение, което бива доразвито в следващия параграф. Като

цел на революционната дейност Левски поставя замяната на тогавашната държавна деспотско-тиранска система с демократска република. Подбудата на революционната дейност на Левски е тираничността и безчовечността на турската държавна система, а целта е нейното премахване и замяна с демократична република.

Ключово е разграничението между турската власт и турския народ, защото като самият Левски обяснява по-нататък в текста, в новата република, както той си я представя, „българи, турци и евреи ще бъдат равноправни във всяко отношение“. Левски е красноречив. Неговата борба не е срещу турския народ по принцип, а срещу тираничната власт на османската държава. И в своята визия за бъдеща българска република той включва всички етноси, включително турския, като равноправни с българския. Това е още по-категорично изразено в друго негово писмо от 10.05.1871 г., което гласи:

„В нашата България не ще бъде така, както е сега в Турско. В нея всички народи ще живеят под едни чисти и свети закони... и за турчина, и за евреина и пр., каквито и да са, за всички еднакво ще е... Така ще е в наша България. Ние не гоним турския народ, ни[то] вярата му, а – царя и неговите закони, с една дума, турското правителство, което варварски владее не само нас, но и сами[те] тур[ци].“

Забележете за какво говори Левски тук – за освобождаване от турското правителство не само на българския народ, но и на самите турци, които също като българите биват „варварски“ владени от него. Турският народ не е това, от което Левски се опитва да избави българите, а турската държавна власт, турския цар (султан). Фактът, че Левски също така казва, че „не гоним турския народ, ни вярата му“ също е много показателен за политическия му манталитет. И в това отношение Революционерът изглежда повлиян от школата на класическия либерализъм, което като политическо течение още от зараждането си през 17-ти век в Англия акцентира върху религиозната толерантност (и този казус е в дълбочина засегнат в политическите писания на Лок).

Левски завършва писмото си с:

“ В Българско не ще има цар, а „народно управление“ и „всекиму своето“. Всеки ще си служи по вярата и законно ще се съди както българинът, така и турчинът. Свобода и чиста република.“

Равноправие

Левски отново употребява фразата „всекиму своето“ и акцентира върху свободата и равнопоставеността пред закона на всички, както българи, така и турци, като основополагащи за новата българска република. Равенството пред закона видимо е ключово за Апостола и видимо се възприема от него като фундамент на всяка справедлива република съставена от свободни граждани. В дописка до в-н „Свобода“ публикувана на 13.02.1871 г. Левски тези мотиви също са засегнати:

„И ние сме хора и искаме да живеем човешки: да бъдем напълно свободни в земята си, там гдето живее българинът – в България, Тракия [и] Македония. От каквато и народност да живеят в този наш рай, [те] ще бъдат равноправни с българина във всичко.“

“ [Трябва] да се даде правото на всеки народ, па и на всеки човек, който иска да живее почтено и свободно.“

Степента, до която Левски е повлиян от либерализма на 18-и и 19-и век си личи и от неговото недоверие спрямо монархията като форма на управление. Неприязънта на Апостола към тази форма на държавно управление със сигурност до голяма степен е оцветена от „тираничното“ и „варварско“ управление на османския султан, но дори когато става въпрос за установяването на българска мо-

нархия (включително конституционна), Левски е твърдо против:

„Ако някой презре и отхвърли предначертаната държавна система демократска република и състави партии за деспотско-тиранска или конституционна [в смисъл монархична] система, то и такива ще се считат за неприятели на отечеството ни и ще се наказват със смърт.“

Забележителна е тежестта на наказанието, което според Левски се полага за тези, които искат да отхвърлят „демократска(та) република“ и да приемат „деспотско-тиранска“ или „конституционна“ монархия – смърт. Това демонстрира от колко голяма важност е бил този въпрос за Апостола. Горните думи са също така вписани в устава на БРЦК, което също демонстрира, тези негови убеждения са били от фундаментално значение за Левски, щом ги е съшил в документа, който полага основата на революционното движение за освобождение на българите.

Ценностното наследство на Васил Левски

Много е важно да запомним всички тези думи и акцента на Апостола върху „съгласието, братството и съвършеното равенство между всички народности“ като цел, която ще бъде реализирана в новата българска република. Особено когато ликът и името на Левски и други негови съвременници революционери се адаптират от хора, които се опитват да подклаждат етническо напрежение чрез анти-турски и лъже-патриотични лозунги и послания. Това, както виждаме, категорично не е наследството на Левски.

Какви са ключовите политически ценности за Левски? Тези ценности, които според него трябва да са основополагащи в новата независима република на България? Както виждаме от писмата му, тези ценности са свобода, справедливост и равноправие не само българи, но и турци и всички останали. Като за Апостола, държавната форма

на управление, която до най-голяма степен изповядва и защитава тези ценности е демократична република.

В крайна сметка, с оглед не само на действията, но и мисълта на Васил Левски, редно е той да бъде запомнен като един от най-великите либерални революционери не само на България, но и на целия свят. Наследството, които мъже като него са оставили на идните поколения никога не трябва да бъдат забравени. Трябват да бъдат помнени и припомняни постоянно. Най-добрият начин да почетем най-великия герой на нашата история е да помним за какви ценности, за каква мечта, за какво бъдеще е умрял Левски... и да го осъществим и съхраним.

(със съкращения)
Георги Вулджев
ekipbg.com

На 18 юли в Карлово се ражда най-великият син на майка България – Апостолът на нашата свобода Васил Левски. По пътя си към своята Голгота той минава през много селища в страната ни, като навсякъде оставя дълбоки и незаличими следи в народната памет.

Много са и имената, които той използва в паспорти и тескерета и като революционни псевдоними – дякон Игнатий, бай Драгню, бай Филип, Аслан (лъв) Дервишоглу, Ованес ефенди, Главния книжар, Джингиби, Стан Станкулеску, Дидьо Пеев, Тропчо и т. н.

Благодарение на Иван Вазов след обесването му много широко разпространение добива прозвището Апостола. Но и до днес на много места Васил Иванов Кунчев е известен просто като Даскала.

Едно от тях е скътано в покрайнините на родния му град, сред ароматните гюлове на Розовата долина, досами полите на Средна гора и край бистрите води на река Стряма. Това е село Войнягово, където той за първи път се цани за учител по Великден на 1864 г. – само дни, след като на Гергьовден саморъчно отрязва дългите си на свещеник коси и се „раздечва“.

Съдбата не случайно го отвежда в това населено място, където има не малко роднини. Там се заселва през 1812 г. дядо му по бащина линия Кунчо, след като убива в Пловдив Сабри бей.

Овдовял междуременно, той се жени за войняговката Яна Искрюва, но след едно свое ходене до Карлово при сина си Иван – бащата на Левски, е нападнат от турци-разбойници и пребит до смърт. Най-големият му син – чичо на Дякона, е Видул войвода, който имал много ятаци във Войнягово.

Роднините винаги оприличавали Левски с този негов бунтовен близък, заради паразителната физическа прилика между тях. От друга страна

братът на майка му – Генчо Караиванов, държал известния в региона Караиванов хан.

След смъртта му той бил поет от сина му Васил – съименник на първия си братовчед, и впоследствие ханът се превърнал в комитетско сборище и в него се провеждат тайните заседания на революционерите. Приют тук след време намират Георги Бенковски, Панайот Волов, Тодор Каблешков и др.

Тъкмо в този хан по Гергьовден на 1864 г. се отбил и Васил Левски, за да занесе една боядисана от майка му прежда и вуйчо му го уговаря да го придружи до Войнягово, където имал дюкян с бакалски стоки. Същия ден там се провеждал най-тачаният селски празник и по стара традиция местните жители нарамили агнета се събрали на една поляна край селото, за да прикадят жертвените животни в чест на свети Георги.

Бившият вече калугер се включил в службата, като пригласял с омайващия си глас на тукашния свещеник. Войняговци останали заплени от гласа на напетия гражданин, в чието лице разпознали сина на рано овдовялата карловка Гина Кунчева, при която често ходели да боядисват гайтаните си.

И тъй като селският чорбаджия често ги лъжел при събирането на десята, използвайки тяхната неграмотност, решили да главят раздечения песнопоец за даскал. Църковното настоятелство му отпуснало възнаграждение от 800 гроша и решило да преустроят църковния навес за дърва в училище. Едното помещение превърнали в класна стая, а другото предоставили на даскала.

Той обаче рядко оставал да преспи в него. Предпочитал да се приюти в схлупената къ-

щурка на баба Ивана в края на селото, откъдето лесно можел да се измъкне незабелязано от Войнягово. А и в по-късни времена – вече като издирван бунтовник, да намира тук убежище и подслон.

При един от тези случаи заптиетата го сварили при старата му хазайка. Но тя не загубила самообладание. Наскоро снаха ѝ била родила и била отделена в самостоятелна стая, тъй като тогава строго се спазвало изискването мъже да не виждат родилката 40 дена, докато тя се „чисти“. Баба Ивана чевръсто я вдигнала от ъгъла и настанила на нейно място до пеленачето Левски, като го наметнала със завивките.

Понечил един от турците да провери и тази одая, но съобразителната войняговка го предупредила да не влиза, че вътре има родилка. Въпреки това той надзърнал вътре, па затворил вратата. Ивана го нахокала: „Върни се и остави пара, че да не вземеш съня на детето“. Турчинът сконфузен я послушал, оставил монетата и се изнизал на пръсти от къщата.

Когато Даскала напуснал селото след близо две години престой в училището, той взел скритите у баба Ивана пушка и елече и ѝ оставил 2 наполеона със заръката да си купи нива. И жената наистина купила нива, която войняговци после наричали „Нивата на Левски“.

Ивана се вслушала и в молбата на Даскала, който я заклел да не споделя с никого нищо за него. Въпреки че доживяла 104-годишна възраст, тази смела българка така и не обелила повече дума за учителя и много сведения за престоя му във Войнягово винаги останали неизвестни.

В спомените си един от неговите възпитаници – Петър Стоянов, споделя: „Ние има-

хме страхопочитание към учителя си. Достатъчно беше да хвърли един строг поглед върху някой ученик и той щеше да се закове на мястото си“.

Даскалът подхожда новаторски и спрямо взаимно-учителната метода. Незабравим и до днес е един епизод от неговото даскалуване, разказан от братовчед му Васил Караиванов и увековечен от Захари Стоянов в биографичната му книга „Васил Левски (Дяконът). Черти от живота му“: „Учениците му разправят, че той взимал едно агне, едно куче и една котка.“

Тези три животни отначало живели в голяма вражда помежду си. Той показал на своите ученици начина на примирението, като успял да приближи тези животни. Отначало те бягали едно от друго, но толкова се сблизихи, че трите вкупом стояли и не се разделяли“. Така нагледно Левски демонстрирал на своите възпитаници идеите си, че в света няма място за антагонизъм.

Бидейки спортна натура, той първи започва да преподава физкултура. Редовно в хубавите дни извеждал учениците си край селото на Дългата поляна, на Рошава могила, край Юнашкия къмък или край река Стряма, където ги упражнявал в бягане, скачане и други дисциплини. По-късно, вече като учител в севернодобруджанското село Еникьой, той ще направи и прословутия си лъвски скок...

Пенка Танчева – председател на днешното читалище в селото, което носи името „Васил Левски“, праправнучка на един от учениците му, е запомнила от баба си, че нейната баба ѝ разказвала, как докато пасели добитъка в гората, често войняговските пастири го срещали да се разхожда сам и да си пее на воля сред дърветата.

Тук, във Войнягово, Левски изпитал силни чувства към красивата и работлива девойка Йова. На седенките все я подканял заедно да изпеят любимата му песен „Мари заискали се мома и момък“. При едно от по-късните си идвания в селото ѝ донесъл гердан.

Очевидно и Йова не била безразлична към синеокия даскал, тъй като дълго време след неговото заминаване тя не се е омъжила и когато след години се задомила и родила син, тя го изучила за... учител. Въпреки че съпругът ѝ имал дюкян в столицата и момчето е можело да наследи търговията на баща си.

Когато във Войнягово стига вестта, че техният даскал е обесен, църковната камбана не спира да бие цяла седмица, а всички жени в селото връзват черни забрадки и обличат черни дрехи. И продължават да носят черно дълги години занаят. На врата им се белее само „галустникът“ – бяло парче плат на деколтето...

Васил Левски, както отбелязва Захарий Стоянов, никога не се е готвил да става народен учител, обаче условията го заставят известно време да бъде просветител. Опитът, добит от тези дни, впоследствие му става най-ценното оръжие в изграждането на могъща комитетска организация.

Основите на това „Тайно братство“, прераснало по-късно в революционен комитет, бъдещият Апостол на свободата поставя именно във Войнягово. Защото покрай даскалуването си там се е убедил, че войняговци са будни, юначни, честни и достойни българи.

Диана Славчева, desant.net

Един почти неизвестен епизод от живота на Васил Левски

Коалиция „Ляв съюз за чиста
и свята република“ от Ловеч:

Ние сме нова, автентична, истинска КОАЛИЦИЯ от ПАРТИИ и ЛИЧНОСТИ

За това пледираме. Ако ние имаме суверенитет, ще си отстояваме националната кауза, националните герои, историята, добави Иван Атанасов и посочи, че целта на коалицията е да се съхрани българската история, традиции, герои, литература. „Нашите деца първо да бъдат патриоти, а след това граждани на света“, заяви председателят.

Той акцентира върху няколко цели на управление. Те се обявяват против „Зелената сделка“, но за построяване на АЕЦ „Белене“, защита на българската енергетика, индустрия.

От коалицията предлагат да има две здравни системи – обществена, която е безплатна и осигурява достъпно здравеопазване, и частна на свободния пазар. Атанасов каза още, че трябва да се върне прогресивното подоходно облагане, да има безплатно образование за децата от 1 до 12 клас, както и стоки с по-ниско ДДС като лекарства, храни, стоки за децата, вестници, списания, билети за театър или опера.

На пресконференцията присъства и водачът на листата за 11-ти МИР Атанас Панчев. Той представи и останалите кандидати за народни представители – Теодор Георгиев /втори/, Румен Йорданов /трети/ и Пламен Александров /четвърти/, които също взеха участие, както и Митко Бочев /пети/.

ПРОГРАМНИ ПОЗИЦИИ на ПП „Възраждане на Отечеството“

1. Мирът, взаимното уважение между народите и сътрудничеството между Изтока и Запада са неотменими предпоставки за оцеляването и прогреса на човечеството.
2. Противопоставянето между Европейския съюз и Русия е вредно в политически, икономически и духовен план както за Европа, така и за Русия.
3. Всякакви опити България да бъде въвлечена в каквито и да било форми на враждебност спрямо Русия са пагубни за националните ни интереси.
4. Недопустимо е разполагането на ядрено оръжие на Балканите, съществуването на чужди военни формирования и чужди военни бази в България. Недопустимо е страната ни да бъде превръщана в прифронтна държава, мишена на чужди ракети.
5. Най-тежкият вътрешен проблем пред България е демографският срив. Той може да бъде решаван само със значително подобряване на условията за отглеждане на деца.
6. Запазването на българската национална идентичност, дух и традиции е единственият път за съхранение на българския народ.
7. Необходими са подкрепа на ценностите на традиционното семейство, работа за опазване на българския език и защита на православната култура.
8. Днешната българска данъчна система е антисоциална и несправедлива спрямо широките слоеве от населението. Необходими са прогресивно данъчно облагане, необлагаем минимум и семейно подоходно облагане.
9. Необходима е активна дейност за приобщаване на българската диаспора към идеите на нацията, за възхода и възраждането на Отечеството.

17

ПАРЛАМЕНТАРНИ ИЗБОРИ 11.07.2021 Г.
ИЗДАВА ЛЯВ СЪЮЗ ЗА ЧИСТА И СВЯТА РЕПУБЛИКА

В пресклуба на БТА в Плевен на 25 юни (петък – от 14.00 часа), се състоя пресконференция за коалиция „ЛЯВ СЪЮЗ ЗА ЧИСТА И СВЯТА РЕПУБЛИКА“ с номер 17 в бюлетината за предстоящите извънредни парламентарни избори. Участваха: Любомир Стоичков, Атанас Панчев, Иван Атанасов – председател на коалицията (секретар е Жан Виденов/, Пламен Александров – водач на листата за 15-ти МИР – Плевен.

15 МИР ПЛЕВЕН

1. Пламен Георгиев Александров

Роден през 1967 г. в Плевен. Бил е управител на фирми в частния сектор. Член на УС на Съюза на музикалните и танцови дейци в България. Председател на Областния съвет НД „Русофили“ – Плевен, председател на ППВО – Плевен, национален координатор на ППВО за Северозападен район (области Видин, Враца, Ловеч, Монтана, Плевен).

2. Валери Владимиров Попов

Роден на 31.10.1971 г. в гр. Плевен. Завършил ВТУ „Св.Св.Кирил и Методий“, магистър - специалност „Финанси“ (1999-2003), магистър - специалност „История и икономическа география“. Работи като регионален мениджър в ПОК „Съгласие“ АД. Предишни местоработи: Пенсионноосигурителен институт АД - дирекция „Продажби“, ПОК „Доверие“ АД, Societe Generale Експресбанк - Регионален Мениджър Корпоративни клиенти за Северозападна и Централна Северна България, „Алфа Банк“, България - Директор на клон, ТБ „Инвестбанк“ АД - Директор на клон, МКВ „Юнионбанк“ - АД - Директор на Регионален Корпоративен Център, Банка ДСК - Регионален Мениджър.

3. Любомир Методиев Стоичков

Роден на 03.09.1960 г. в гр. София; завършил ВМЕИ - гр. София, специалност „Машинен инженер“, капитан-лейтенант от резерва на БА, работил е като първи секретар на ДКМС в община Витоша, със собствен бизнес - фирма „Стоичков компани“ ЕООД.

4. Атанас Ралчев Панчев

Роден през 1965 г. в Панагюрище. Висше образование - специалност „Право“. Магистър и доктор по „Защита на културно-историческо наследство“. Член на Гражданско обединение „Свети Георги Софийски“. Член на Председателството на Национално сдружение „Обединени български граждани“. Член на Руската Родова Академия. Посланик на Мира, избран на международна лидерска конференция в гр. Сеул, Южна Корея. Директор на издателска къща „Новата цивилизация“.

5. Николай Иванов Стоев

6. Красимир Георгиев Кузманов

7. Сашо Любенов Начев

8. Цеко Кръстев Ангелов

9. Бистра Маринова Кралева

МНОГОПОЛЮСЕН СВЯТ СИЛНА ДЪРЖАВА ТРАДИЦИОННИ ЦЕННОСТИ

- Приятелски отношения с Русия!
- Не на чуждото военно присъствие в България!
- България - зона на Мира!
- Безплатно лечение в държавните болници!
- Безплатно образование в държавните училища и университети!
- Справедлива данъчна система и намаляване на неравенствата!

На 24 юни 2021 г. д-р Атанас Панчев (първият в ляво) представи листата на ПК „Ляв съюз за чиста и свята република“ за изборите за 47-о Народно събрание на 12 МИР – Монтана: Нако Райнов Стефанов - ПП „Възраждане на Отечеството“; Румен Иванов Ерменков - ПП „Възраждане на Отечеството“; Росен Фидосиев Риджолски - ПП „Възраждане на Отечеството“; Марияна Петрова Златкова - ПП „Българска прогресивна линия“

12 МИР МОНТАНА

1. Нако Райнов Стефанов

Роден през 1954 г. в гр. София. Изследовател на страните от Източна Азия. Реализирал множество проекти в областта на държавното и стопанското управление, в частност „Японско управление“, автор на над 60 монографии, учебници, публикации, статии, студии. Изследвал макроикономиката и политическия живот в Източна Европа и България. Професор, доктор на философските науки и доктор по история, преподавател в катедра „Езици и култури на Източна Азия“ в СУ „Св. Климент Охридски“. Японист и изследовател на страните от Източна Азия. Председател на Български национален съвет за мир.

2. Румен Иванов Ерменков

Роден на 04.10. 1956 г. в с. Медковец, обл. Михайловград. Завършил СПТУ „Поп Андрей“ в с. Медковец, Икономически институт „Д. А. Ценов“ - гр. Свищов и ветеринарна медицина в гр. Ловеч. Общински съветник в гр. Монтана - мандат (2011 - 2015 г.). Сътрудник към съюзна организация за хора с увреждания.

3. Росен Фидосиев Риджолски

Роден на 29 януари 1966 г. в гр. Лом, обл. Монтана. Живее в гр. Вълчедръм. Завършил средно образование в ТМТ „Юрий Гагарин“ в гр. Монтана, ШПЗО „Гоце Делчев“ в гр. Враца, висше образование в Нов български университет, гр. София, бакалавър „Бизнес администрация“ и магистратура „Национална сигурност, миграция и дипломация“. Към днешна дата е със звание старши- лейтенант и Ротен командир. Награждаван с руски орден - „За укрепления содружества“, с армейски нож, с Грамота от НД „Русофили“. Работил в Завод 4 като ОТКК, а по-късно и в Областно пътно управление - Монтана. Общински съветник и ВРИД Кмет на Община Вълчедръм. Заместник- председател на областното ръководство на русофилската партия „Възраждане на Отечеството“..

4. Марияна Петрова Златкова

Родена на 10.06.1970 г., в гр. София. Живее в гр. Вършец. Завършила НБУ - гр София, магистър - специалност „Публична администрация“ и „Административно управление на процеса на адаптация и интеграция на бежанците в България. Работила в Държавна агенция за бежанци при Министерски съвет, „Прима - С99“ - менджър, „Изи Асет Мениджмънт“ АД - финансов консултант.

На 3 юли 2021 г. (събота) в гр. Лом, във Военния клуб (ул. „Славянска“ №5), от 17.30 ч. ще бъде представена **ЛИСТАТА за НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ на 12 МИР - МОНТАНА,**

на **„Ляв съюз за чиста и свята република“**, с водач на листата **професор Нако Стефанов**, Румен Ерменков, Росен Риджолски и Марияна Златкова.

Листата ще бъде представена от д-р Атанас Панчев - водач на листата на КП „Ляв съюз за чиста и свята република“ в Ловеч област и член на ИБ на ПП „Възраждане на Отечеството“ с председател Николай Малинов.

Поканват се гражданите на гр. Монтана да присъстват.

КОАЛИЦИЯ ЛЯВ СЪЮЗ ЗА ЧИСТА И СВЯТА РЕПУБЛИКА

ПРЕДИЗБОРНО ВЪЗВАНЕНИЕ

Днес страната ни отново е пред избор! България от държава се превръща в географска територия. Олигархията и подопечната ѝ политическа класа за 30 години причиниха ужасяващото неравенство и бедност, с което се нареждаме на последно място в Европа по всички показатели на човешко развитие и продължават да водят страната към тежки кризи, разпад и загуба на държавност и са пример за всеобщо бягство от отговорност. Страната отчаяно се нуждае от истинска лява и патриотична алтернатива.

Ние, представителите на леви и патриотични формации обединени в „Ляв съюз за чиста и свята република“ ще се борим:

- да защитим Отечеството от надвисналата смъртоносна заплаха, за да пребъде!
- да защитим Конституцията за социална, правова, демократична, и суверенна България.
- да освободим страната от родената от прехода номенклатурно-компраторска олигархия, която злоупотребява с институциите в ущърб на гражданите. Обещаваме че няма да правим компромиси с грабителите на България!
- Ние сме истинските патриоти на родината и ще отстояваме българския национален суверенитет от всякакви външни посегателства и вътрешни предателства.
- Ние ще работим решително за да върнем достойнството на хората на наемният труд и на предприемчивите българи, които създават работни места.
- Ние следваме нашите социалистически идеали за справедливост, солидарност, свобода, демокрация, патриотизъм, отговорност и почтеност и за мир.
- Ние сме против глобалното настъпление срещу работните места и стандарта на живот.
- Ние сме противници на нетърпимото изостряне на неравенствата между „златният милиард“ и останалият свят.
- Ние сме за Чиста и свята република, в която са гарантирани правата на личността, хуманизма в човешките взаимоотношения и достойнството на всеки и ще се борим:

ДА ЗАЩИТИМ СВОБОДИТЕ И ПРАВАТА НА ГРАЖДАНИТЕ И ПАРЛАМЕНТАРНАТА РЕПУБЛИКА

На стр. 8

БЪЛГАРИЯ МЕЖДУ ПАРАЛЕЛНИТЕ ГЕОПОЛИТИЧЕСКИ ЛИНИИ

Проф.дтн. Румен Каров

Тема: „Антикорупция и иновативна икономика“ - Дискусионен младежки клуб

Обобщение

България като малка държава в Европейския съюз и като част от сходни интереси с източно-европейските държави в ЕС, е длъжна да използва паралелните геополитически коридори на ЕС и Русия, а не да действа еднопосочно за сметка на икономиката си.

КАКВИ СА ПРИОРИТЕТИТЕ НА РАЗВИТИЕТО СТРАНИ В ЕС. Неоспорим факт е, че ЕС и Русия имат паралелна геополитика около газовите потоци. НАТО не може да се противопостави на икономическите интереси на развитите страни. България трябва да гледа на геополитиките на развитите държави в ЕС и Русия като шанс за икономическото си развитие, без некомпенсиращи военни центрове, нито губещи договори, защото историята показва - да градим дългосрочна мирна перспектива, всичко друго губи смисъл за днешното и следващите поколения. Развитите икономики нямат интерес от бързи реформи в икономически изостаналите страни, освен изгодните търговски сектори, защото нали в противен случай вместо потребители ще имат конкуренция. Всяка държава с недоразвита икономика сама решава дали ще се направят истински реформи и дали ще се присъедини към по-високи скорости. Механизмите на ЕС дават възможност за фиктивна среда в рамките на демокрацията и дори фиктивен напредък по отношение на препоръки, но фактически страната остава немодернизирана, с ниски скорости на развитие. Ето как на практика се реализира естествено, без да се афишира демократично, но автоматично, идеята за различни скорости. Гениалността на ЕС управлението е свързана с посредствеността на управлението в недоразвитите икономики, страха им от реформи и от падане на рейтинга, зависещ от по-необразованата, но по-активна част на електората. Но има теми, по които и по-образованата, и по-необразованата публика разбират, че вече паралелните геополитически, гео-икономически интереси между източно-европейските съюзници и Русия не могат да бъдат военно-политическо влияние на Русия върху страните от Източна Европа. Напротив, за реално догонване на по-развитите страни трябва умела политика на вметване на България в паралелните геополитически линии, които пресичат, кръстосват, заобикалят страната.

ВЪЗМОЖНИТЕ ПАРАЛЕЛНИ ГЕОПОЛИТИЧЕСКИ ЛИНИИ, БЛАГОПРИЯТНИ ЗА БЪЛГАРИЯ. Толерирана е от ЕС балканска геополитика от най-близките съседни страни - Албания, Сърбия, Северна Македония - през България към Черно море, но там естествено следват Русия и Турция, следователно може да има паралелна обратна геополитика, която да е полезна. Инициативата „Три морета“, засега затворена и еднопосочна, може да осигури търговски коридори и на паралелните геополитики. Така ще използваме по-ефективно и енергийните проекти. Освен Запад - Изток, Изток - Запад, възможни са геополитики Север - Юг, Юг - Север, през Румъния и България, осигуряващи туристическите потоци с развитие на сухопътни, въздушни и морски комуникации. Какви ли патриоти трябва да сме да си загубим руските туристи за нашето Черно море? Няма как да заменим руски туристи с туристи от САЩ, колкото и да желаем. Много от политиките влагат в „Ние сме евроатлантици“ смисъла да затрудняваме Русия, предимно за наша сметка. А ако дългосрочният ефект е обратен, Русия с усъвършенствано управление създаде вътрешни конкуриращи се георайони и постигне икономически скок? А ние в този случай готови ли сме? Нито в спорта, нито в икономиката става с „Ние сме евроатлантици“. Не случайно Соломон Паси съветва да си поставим на пръв поглед недостижими икономически цели, за да стигнем по-бързо най-достижимите.

ЗАЩО БЪЛГАРИЯ НЕ УСПЯВА ДА ИЗПОЛЗВА ГЕОСТРАТЕГИЧЕСКИТЕ ВЪЗМОЖНОСТИ ЗА РАЗВИТИЕ. Нереструктурирана правова среда, дефицит на управляващ интелект и липса на обществено ангажиращи приоритети, антиекология, изоставени села, де-

мографски проблеми, раз-концентрирано общество с много партии, сдружения и работа на празен ход, мудна административна и съдебна система, съпътствани от корупция и криза, неефективност на гражданския капацитет срещу липса на ценз и деформирана медийна среда в услуга на демагогии-причина за всички тези тежки проблеми е, че обществото ни не създаде основна водеща сила почтенността и етиката и то с упоритост на някои политици и партии. Всичко това прави геостратегическите възможности почти като невъзможности и може да се компенсира със способни политици, а и ръководителите на ЕС и НАТО трябва да са на високо ниво. Например на срещата на Г 7 се заговори за високи технологии в НАТО. В такъв случай, тъй като България е слаба икономика трябва да развие не военни бази, а военно-технологичен потенциал, което е доказала, че умее и военно-граждански центрове за обучение, развитие, както технологични и изследователски институти и програми. Това, което досега се показва, е елементарно еднопосочно. Защо в стила на Соломон Паси не предложим БАЛКАНСКИ център на НАТО за обучение, развитие на високи технологии в България?

МОДЕРНИЗИРАНЕ НА БЪЛГАРИЯ СТАВА С РЕФОРМИ И ПОЛИТИЧЕСКА ТРАНСФОРМАЦИЯ В ПОЛЗА НА ОБЩЕСТВОТО. Политическото общество в България познава само обединение и разединение и то като фалшиви и корисни. Не видяхме едно трайно обединение. Многобройните извънпарламентарни партии говорят в общи линии едно и също, милеят за България и следователно са фалшиво разделени. Те, щом са многобройни, няма как да говорят толкова многобройни и различни стремежи за България. Но странното е, че новородените парламентарни сили страдат от същата Нарцисова болест. Как да се обясни, че партията на шоумените отхвърля бившата парламентарна опозиция - била част от статуквото, а тя се бореше с парламентарни средства против модела на властта. А в новата партия няма ли част от шоу - статуквото, да не са паднали от Космоса? И ще бъдат част от парламентарното статукво и може би като бившата власт ще звучат неточно в българския език и в политиката с местоимението „кой“ - „с кой, на кой“, вместо „с кого, на кого“ - това не е ли също част от статуквото? Но още по-странно е, че не само те, а и десните реформатори страдат от самовлюбеност и всички те се заблуждават за подкрепата, която имат. Тя е временна, както и други формации преминача, но не изпълниха една друга възможност, освен обединение или разединение, а тя е консолидация или поне координация в полза на гражданските интереси за почтенност, за социално благоденствие според работа, служба, образование, ценз, заслуги, но за обществото. България не се интересува вече от лустрация, декомунизация, да са ги направили досега, да си ги правят в партиите, защото почти всички министри бяха бивши комунисти, или потомци на бивши комунисти, демагогията срещу опозиционната досега левица - с млад актив, непознаващ комунизма, става вече доста съмнителна и не е от полза, по-скоро всяка нова партия трябва да работи за почтенност на своите членове и на самата партия. Така че новите партии, ако не искат да са еднокласни, трябва да мислят „с кого“ / не „с кой“/. Гражданското общество не може без левицата, дори се вижда, че десницата не може да защити демокрацията и истинските граждани не правят разлика между леви и десни, ако те се ръководят от почтени принципи за България. И десни, и леви, и центристи, и нови и стари трябва винаги да помнят - демокрацията не е патент само на десните, както някой ни внушава, че не сме достатъчно десни, и гражданите ще отговорят - демокрацията е и ротация. Тези, които внушават, пробваха и с участие в управлението, но без правни и социални реформи - в дългосрочен план се провалиха.

ГЕОПОЛИТИКА, ПРИЯТЕЛИ И АДЕКВАТНОСТ НА БЪЛГАРИЯ. Всъщност небалансираното приятелство на Русия към България по геополитиката Русия-България-Северна Македония-Сърбия е резултат и на неадекватен, недостатъчен израз на традиционното приятелство на България към народа на Русия. Тук

демагогията на политиките е решаваща. Например Президентът беше обвинен, заради някои инициативи във външен и вътрешен план, че предавал евроатлантическите ценности. Обаче след санкциите „Магнитски“ демагогията се доказа, защото обвиненията се промениха в „предаване на демократическите ценности“, /иначе ще излезе, че и САЩ са обвиняеми в предаване на евроатлантическите ценности/, а демокрацията е патент само на някои партии, но не и на Президента, Служебно правителство, бивша опозиция. Трима известни представители на бившата управляваща партия - зам. Председател, бивш президент, бивш служебен премиер, спрягат Президента неглижиращо само с име, а фасадно титуловат санкционирани с „господин“. Излиза, че в България има два вида демокрация, да ги назовем „предавателската“ и фасадната, която е истинската, независимата Прокуратура не може да посочи, тя се счита независима, когато защитава управляващите, такава е системата при тоталитарните общества, но при демокрацията управляващите се сменяха според желанието на гражданите. Просто и ясно е, че Прокуратурата и редица свързани системи задължително следва да се реформират да защитават принципите на Гражданското общество. И за медийната среда - не беше деформирана ли? Във вътрешното информационно поле нямаше Джесика Ким преди половин година, някой директор в телевизиите може законно, но неетично, да пропагандира, а един бивш председател на СЕМ се загрижил, че ако бяха подали оставка по време на протестите, друга щяла да бъде съдбата на партията. А ако той не бе спрял предаването „Деконструкция“, въпреки обществен интерес, може би друга щеше да е съдбата на гражданите? Едно - две критични предавания може би щяха да повишат информационната култура на гражданите и на управляващите и нямаше по-слабите да бъдат бити и пръскани с отровен спрей по площадите? За адекватността по санкциите „Магнитски“, отново Соломон Паси е на ниво: „Плюят ги, те казват - дъжд вали“ и препоръчва въображение в икономиката и развитието. Не, те не казват само „дъжд вали“, а въображението отива в пропаганда „слънце пече“, което ставаше с медиите, те също като Прокуратурата са независими, но за тях имаше международна класация. Та Гражданското общество не може да премълчава не само демагогията спрямо Русия, но и демагогията спрямо САЩ и ЕС - в случая САЩ си имали интереси. Че нали по отношение на корупцията интересите съвпадаха? Всъщност САЩ с предварителните анонси показват какъс няко, но точно затова - балансирано приятелство. Да бяхме супердемокрация - ни САЩ, ни ЕС, ни Русия могат да ни посочват ценности. Да бяха адекватни Правовите ни системи, нямаше да чакат Къовеша - тя свърши доста в своята страна, а щяха да посочат къде отиват нашите ценности. И ето че нещата отново са без контрол от Гражданското общество - политици, демократи, без да поставят ценз в амбициите си, решили от името на само своя си народ, че могат без повече от половината народ. Явно не са достатъчни само избори и референдуми, а да има начин да се легитимира паралелно Граждански координационен съвет за безобиден контрол и отчет на независими системи и управление. Отговорът веднага ще бъде, че Парламентът върши това. А защо не се получава? Щом са легитимирани толкова много партии и сдружения, Парламентът с основната си законотворческа дейност не е достатъчен за българската засега фасадна демокрация. Може да е нормално за истинските демокрации - нови и стари политици и партии да пробват любов на народа. Но там имат ценз и постижения, а тук Гражданството на България има претенции, че много време не за интересите на страната и населението, незаслужили печелят от масова необразованост и необективна информираност и неефективно, формално вътрешно оценяване от ЕС, нали сме от европейските партии, докато санкциите на САЩ са нормално външно оценяване, но щом имат сила да го оспорват, защо да не се координират сили за разумно място в геополитиките!

„АНТИКОРУПЦИЯ
И ИНОВАТИВНА
ИКОНОМИКА“ -
ДИСКУСИОНЕН
МЛАДЕЖКИ КЛУБ

Великата Отечественна война на Съветския съюз е изключително събитие в историята на съществуването и развитието на „Руския свят“ (Руский мир), т.е. на голямото евразийско цивилизационно пространство, чието социокултурно ядро са източнославянските народи - великоруси, малоруси и белоруси. А самият този „Руски свят“ е основната опора на славяно-православната, кирилска/т.е. пишеща на кирилица/ цивилизация, едно от ключовите цивилизационни огнища на съвременния свят.

Изключителният характер на Великата Отечественна война на СССР се състои във факта, че целта на Третия райх не е просто завладяването на страната и унищожаването на нейната социално-икономическа и политическа система. Според разработения Генерален план „Ост“ (нем. ез. Generalplan Ost) целта е физическото унищожаване на 70% от руския и другите народи, живеещи в СССР, а останалите 30% трябва да бъдат доведени до нивото на „говорещ скот“ без историческа памет и съзнание. Тоест, нацистка Германия си поставя като крайна цел „**окончателното решение**“ на „Руския въпрос“.

В този смисъл Великата Отечественна война на Съветския съюз трябва да се нарече най-важната победа в историята на „Руския свят“. С тази победа „Руският свят“ доказва правото си да остане в историята - физически и метафизично ... Никой в света не бива да забравя това.

БИТКАТА ЗА МОСКВА и края на хитлеристкия „блицкриг“

Проф. д-р ист. Нако Стефанов

Безпощадният, кървав и жесток път, довел до „Битката за Москва“

Рано сутринта на 22 юни 1941 г. немскофашистката армия нахлува в Съветския съюз. Несъмнено в този момент хитлеристка Германия има най-силната армия в света. Тя е натрупала огромен боен опит от близо две години военни действия. Полша е разбита за 27 дена. Белгия за 18 дена. Дания – за 6 часа. Нидерландия – 5 дена. Разглежданите тогава като най-мощни френски въоръжени сили капитулират след 42 дена. Гърция – за 24 дена. Югославия - 11 дена. Норвегия се съпротивлява 2 месеца и 1 ден.

Съгласно подписаната от Адолф Хитлер на 18 декември 1940 г. Директива №21, повече известна като „Операция „Барбароса“ - нем.ез. Weisung Nr. 21. Fall Barbarossa, (наречена в чест на Фридрих I Барбароса – крал на Германия и император на Свещената Римска империя на германските народи), войната срещу СССР следва да бъде завършена за 3 месеца. Поради това германската армия даже не е снабдена със зимна обмундировка. Планира се следното: Да се завземе и окупира Москва – основен политически, социодемографски, промишлен, финансов, транспортен, културен и прочее център, Ленинград – вторият такъв център, Киев, Минск, Харков и т.н.; Червената армия да бъде разгромена, а нейните остатъци да се изтласкат зад Урал; Да се завземе европейската част на СССР, в която по това време е концентриран над 75% от потенциала на Съветската страна; Всичко това неминуемо ще доведе до капитулация. На територията зад Урал, която според предварителна договорка с Япония се предполага да ѝ бъде предадена, следва да се „монтират“ някакви васални власти.

Като използват тактическата изненада, значителният си опит и добре разработения

стратегически замисъл на т.нар. „Блицкриг“ (Светкавична/Мълниеносна/ война) хитлеристката армия настъпва в три основни колони – група армии «Център» (командващ генерал-фелдмаршал Федор фон Бок), група армии «Север» (командващ - генерал-фелдмаршал Вилхелм Ритер фон Лееб) и група армии «Юг» (командващ - генерал-фелдмаршал Герд фон Рундщедт). Тук следва да се спомене и Немско-Финската група войски (командващ - фелдмаршал Карл Густав Емил Манерхайм), която заема фронта в продължение на съветско-финската граница.

Въпреки устрема, с който се придвижват германците, въпреки успехите, победоносните обкръжения, вземаното голямо количество пленници, убитите многобройни червеноармейци и т.н., те от самото начало се срещат с упорита съпротива. Не някой друг, но Паул Карел (Paul /Karl/ Schmidt, от 1984 г. Paul Carell, пресаташе на министъра на външните работи на Третия райх фон Рибентроп, офицер от СС с ранг оберштурмбанфюрер, след войната дипломат, журналист и писател) признава в своята книга (българско издание „Непознатата Операция „Барбароса“, изд. „Прозорец“ С.2014, кн.1 - ISBN:978-954-733-809-8, кн.2 - ISBN:978-954-733-811-1, немско издание Unternehmen Barbarossa. Der Marsch nach Rußland.

Verlag: Ullstein, 1963) мъжеството на съветските войници в Белорусия през юни 1941 г. като казва, че „Руснаците се сражаваха фанатично, водеха ги решителни командири и комисари, които не се подаваха на паниката, възникнала след първите боеве“.

Франц Халдер (нем. ез. Franz Halder), началник на Генералния щаб на германската армия от 1938 до септември 1942 г., отбелязва в своя дневник с дата 29 юни 1941 г. „Руснаците навсякъде се бият до последния човек ... Само на места се предават“ (вж. Галдер Франц. Военный дневник, електронно копие на рус.ез. https://booksafe.net /author/galder_franc-7848.html).

За да разберем отчаяната борба, която води Червената армия срещу хитлеристките нашественици, е нужно да дадем някои данни. От 22 юни до 30 септември 1941 г. само Вермахтът губи 551,039 души, убити и изчезнали, без санитарните загуби. Това е 16,2% от общия брой на всички сухопътни сили на съветско-германския фронт, който е равен на 3,4 милиона души. В тези загуби не влизат тези на армиите на сателитните страни.

Към средата на август 1941 г. вражеските танкови армии са загубили средно около половината от танковете. (вж. Великая Отечественная война 1941–1945 годов: в 12 т., М., Кучково поле, 2012., Т. 3, с.43, ISBN 978-5-9950-0269-7.).

След падането на Смоленск и Киев, след пореди-

ца котли, обкръжения и неуспешни контраатаки от края на август до началото на септември, в югозападната стратегическа посока, в началото на октомври 1941 г., се създава реална опасност от бързото превземане на Москва от вражеските танкови и моторизирани формирования.

Следва да се каже, че в групата армии „Център“ влизат 75% от всички немски танкове и около половината от самолетите на съветско-германския фронт. Прекият път към Москва е открит след т.нар. „Вяземска катастрофа“. На 30 септември 1941 г. танковата армия на Хайнц Вилхелм Гудериан (нем.ез. Heinz-Wilhelm Guderian, генерал от танковите войски), започва настъпление. Тази дата може да се смята за начало на операцията на хитлерофашистките войски за завземане на Москва под името „Тайфун“.

На 2 октомври с.г. в настъплението се включват и основните германски сили. Като пробиват съветския фронт, нацистите обграждат значителен брой части на Червената армия в района на Брянск и Вязма. Повече от половин милион съветски войници са убити или пленени. Въпреки че бойците от Червената армия храбро се сражават и даже правят опити за контранастъпление най-боеспособните части на Западния и Резервния фронтове на практика са унищожени. В линията на отбрана западно от Москва зейва огромен пролом с размер 500

СТРАНИЦИ
ОТ
ИСТОРИЯТА

км. Пътят към Москва остава открит. През октомври 1941 г. вече изглежда, че няма шанс да се задържи столицата на СССР. Най-страшен е периодът от 6 до 13 октомври, когато като че ли няма кой да спре настъпващите немски войски. В един решаващ момент срещу германските танкове движещи се към Москва са хвърлени курсантите от Подолското пехотно и артилерийско училища – около 3 500 души. С цената на живота си тези юноши и младежи, някои от тях само на 17-18 години, успяват да задържат настъпващите вражески войски за няколко дни. Повечето от тях загиват, но е спечелено ценно време, имащо критично значение за спасение на съветската столица.

Ситуацията в Москва в средата и втората половина на октомври 1941 г.

След поражението при Вязма на 15 октомври 1941 г. на заседание на Държавния комитет за отбрана и Политбюро е взето решение за евакуация на ръководните органи на страната и чуждестранните посолства извън Москва - в Куйбишев, Арзамас и други градове. Висшето ръководство на партията и правителството бързо напуска обсадената столица. От ръководителите на СССР в нея остава само Йосиф Висарионович Сталин и Лаврентий Павлович Берия.

Успоредно с евакуацията на властите тече подготовка за износ на ценни вещи - средствата на Държавната банка, машини и оборудване на предприятия. Всичко това се провежда на фона на слухове за предстоящото пристигане на германците в града. Това неизбежно предизвиква паника, както сред обикновените граждани, така и сред партийната и държавна номенклатура.

(Следва в бр. 8)

www.kvantov-prehod.org

Проектант на
символа на вестника
художник-хералдик
Христо Танев

Основател: акад. Атанас Панчев

Главен редактор:
Петър Петров

Редакционен колектив:
Желяз Христов
Лиана Фероли

Автор на главата
на вестника: Галина Фероли

Уведомяваме читателите, че за непоръчани статии и материали хонорари не се изплащат.

Адрес на редакцията:

1172 София
жк „Дианабад“
ул. „Никола Габровски“ №1
Хотел „Диана-1“, ет. 6, ап. 62

Тел. : 0893/ 83 84 97;
0887/08 19 59
e-mail: kvantov_prehod@dir.bg
ISSN 1312-7063

Издателска къща
„Новата цивилизация“
ЕООД, София

Уникредит Булбанк
IBAN:
BG04UNCR96601031647309
BIC KOD: UNCRBGFS

Отдел Разпространение
и абонамент: 0888 69 33 59
Атанас Ралчев Панчев
(за пощенски услуги)

- Защита на СВОБОДИТЕ срещу „безконтролната власт чрез страхуване“.
- Защита на ПРАВАТА на живот и здраве, на тайна на личността, на защита от всякакъв извън законен тормоз.
- Защита на ПАРЛАМЕНТАРИЗМА срещу „пълзящия авторитаризъм, и да опазим последната конституционна институция с доверие - ПРЕЗИДЕНТСКАТА – от вътрешни и външни провокации и изкушения!“
- За свободата на словото – без криворазбраната политическа коректност, без фалшиви новини и без закрита публична информация.
- За демократично управление на държавата с активно гражданско участие чрез пряка демокрация, осъществявана чрез национални и местни референдуми по всички важни за обществото въпроси.
- За справедливо и достъпно правосъдие за всеки независимо от мястото което заема в обществото. За справедливо правораздаване, което наказва кражбите, грабежите, корупцията и престъпленията срещу личността.
- Ние сме срещу произвола на паразитната чиновническа прослойка, която тормози гражданите от всички професии и фирмите. Ние сме за решителна реформа на държавната администрация и за малобройна, високопрофесионална и отговорна администрация.

ДА ЗАЩИТИМ БЪЛГАРСКАТА НАЦИЯ ОТ ОБЕЗЛИЧАВАНЕ

- Да върнем на българските граждани усещането за общност със своя история, с национални идеали, стремежи и цели.
- Да отстоим правото си на свободна и горда хилядолетна нация – сами да избираме своите приятели и да изобличаваме своите врагове.
- Да съхраним своята автентична история, за запазване на нашите национални традиции и да върнем на младите поколения знанието за нашите национални герои и борци за национално освобождение.
- Ние сме против по-нататъшната деградация на общообразователната система с откъсване на образованието от възпитанието; против едностранното формиране на децата като „граждани на света“, но не и родолюбиви и обичащи България патриоти; Ще върнем патриотичните теми и обичта към родината в българското училище!
- Да опазим традиционното българско семейство, като се опре на православната идентичност и я свържем със социалните идеи за спиране на демографския срив и за възпроизводство на нацията ни.
- За развитие на духовността, съвременната култура и нрави – преди всичко в образованието, културата и медиите.
- Ще се борим срещу опростачването в човешкото общуване и срещу проникването на джандър-идеологията в България!

ЗА СЪЗДАВАНЕ НА МОДЕРНА ТЕХНОЛОГИЧНА И СОЦИАЛИЗИРАНА ИКОНОМИКА:

- Не на пост-икономиката. За икономически растеж, основан на реална икономика и водещ до заетост, работни места и достойни доходи.
- За икономика, основаваща се на предприемачество, отговорност и почтена конкуренция; Икономика регулирана от държавата чрез закони, с които се осигурява стабилна, дълготрайна и предвидима конкурентна бизнес среда.
- За нова индустриална модернизация, която ще върне България сред развитите европейски държави и ще спре „изтичането на мозъци“ и на национален доход от страната.
- За завръщане на държавата в структуроопределящи държавни предприятия в приоритетни отрасли и в рискови технологични сектори.
- Не на зелената сделка и против новата вълна на деиндустриализация, която зелените сектанти на-

КОАЛИЦИЯ ЛЯВ СЪЮЗ ЗА ЧИСТА И СВЯТА РЕПУБЛИКА ПРЕДИЗБОРНО ВЪЗВАНЕ

лагат в Европа.

- За решителна защита на българската енергетика и индустрия, инфраструктура, международен транспорт и международен туризъм.
- За повече държава в секторите от сферата на националната сигурност; в секторите, осигуряващи социалната политика, политиката в образованието, здравеопазването и социалните грижи.
- За промяна в размерите и праговете за подпомагане на земеделските производители, което да стимулира създаване на конкурентни малки и средни земеделски стопанства.
- За опазване на земеделските земи и възстановяване на напоителните системи, съхраняване на българската природа, защита от изсичане и за възстановяване на българските гори.
- Няма да допуснем държавната собственост да бъде хранилка на политически протезирани лица и проводник на корупция в обществото. Ще наложим отговорно и ефективно управление на държавната собственост и предприятия в интерес на всички граждани.

ЗА СПРАВЕДЛИВОСТ И ДОСТОЙНСТВО ЗА ТРУДОВИТЕ ХОРА И ПРЕДПРИЕМЧИВИТЕ БЪЛГАРИ

- За подкрепа и насърчаване на хората на труда, за да имат шанс да успяват с образование, с квалификация, с отговорност, с постоянство в труда и със съответстващи доходи.
- За подкрепа на предприемчивия и социално отговорен национален капитал, който рискува и създава блага и работни места.
- За стимулиране на местния малък и среден бизнес, ориентиран главно към вътрешния пазар и предлагане на масови стоки и услуги.
- За насърчаване на земеделските производители и подкрепа чрез специални програми на родното производство на месо, плодове, зеленчуци, етерично-маслени и медицински култури с висока добавена стойност, включително и чрез възпрепятстване вноса на плодове и зеленчуци с високо съдържание на пестициди и вредни за здравето компоненти.

ПРОТИВ ЗАДЪЛБОЧАВАНЕ НА НЕРАВЕНСТВОТО И ЗА СПРАВЕДЛИВОСТ В ДОХОДИТЕ

- Ще се борим против задълбочаването на неравенството и тежката демагогия със социалните помощи, против наглото висене на чужд гръб на здрави и прави социални слоеве – при лицемерно и цинично изоставяне и обричане на хората с увреждания на безмълвна самота и обществено безразличие.
- Ние сме за безкомпромисно налагане на солидарността и справедливостта в политиката на доходите от труд и предприемачество, от пенсия за прослужено време и възраст.
- Ще отстояваме подкрепа на обществото и държавата на самотните възрастни. Ще сложим край на социалната агресия и ще върнем достойнството на беззащитните стари хора!

ЗА СПРАВЕДЛИВА ДАНЪЧНА ПОЛИТИКА

- Ще настояваме за промяна на едностранчивата данъчна политика, базирана почти изцяло на косвените данъци която ощетява потребителите и на плоския данък, с който се протезират богатите сло-

еве от справедливо плащане на съответни данъци.

- За премахване на плоския данък и въвеждане на прогресивно подоходно облагане със стръмна скала за облагане на доходи и дивиденди на богатите слоеве.
- За въвеждане на семейно подоходно облагане и минимален семеен необлагаем доход.
- За данъчна политика, с която се стимулира местния малък и среден бизнес, инвестициите и откриването на работни места и същевременно облага със стръмна скала износа на печалби и национален доход от страната с цел печалбите да се реинвестират в България.
- За диференцирани и по-ниски ставки на ДДС за храни, лекарства, стоки за децата, за книги, вестници и литература.

ЗА СПРАВЕДЛИВОСТ ЧРЕЗ РЕШИТЕЛЕН ПОВРАТ В СОЦИАЛНИТЕ СИСТЕМИ

- Дълбокото социално неравенство налага да се създадат две социални системи: една обществено - държавна без доплащане за всички (но най-вече за бедните и средната класа), и втора, която е чист бизнес и е достъпна предимно за богатите.
- Ще освободим хората от здравния рекет, превърнал българина в „най-доплащания от джоба си пациент“ в Европа; Ще се борим за достъпно за хората на територията на цялата страна обществено здравеопазване без доплащане (безплатно обществено здравеопазване). Ще променим системата на финансиране, която ощетява държавните здравни заведения, особено в средните и малки общини и обезлюдяващите се райони.
- Ще се борим за безплатно начално, основно и средно образование, и сме против системата на финансиране, при която парите следват ученика и частните училища се субсидират от държавния и/или общинските бюджети.
- Ще настояваме за окрупняването на държавните ВУЗ в до една дузина наистина качествени и привлекателни и за чужденците български университети. Ще отстояваме студентите да получават високо професионално и престижно висше образование.

ДА ЗАЩИТИМ НАЦИОНАЛНИЯТ СУВЕРЕНИТЕТ НА БЪЛГАРИЯ

- Ние сме за Европейския съюз на суверенни национални държави, които се придържа към изконните ценности за свобода, демокрация, солидарност и свободно движение на хора и идеи и в който съюз България да е равна и равнопоставена с другите европейски народи.
- Ще се борим да върнем на българските граждани достойнството да са равни и равнопоставени на другите европейски граждани.
- Брюкселското еврочиновничество трябва да служи на европейските народи, а не обратното. Ние сме срещу Европа на две или три скорости и срещу поддържане на зони от Европа за избрани държави, от които България е изключена .
- Ще отстояваме създаване на общоевропейска армия, с която да заменим членството в НАТО
- Ние ще даваме отпор на все по-засилващия се натиск срещу националния ни суверенитет - от наши съседи и Велики сили и за да спрем посегателствата срещу териториалната ни цялост и срещу световно признатите ни граници.
- Ще изобличаваме и ще даваме отпор на провокациите срещу приятелството между България и Русия - дело на недоброжелатели на Родината ни!
- Ще се борим за „България – зона на мира!“ и „Черно море – зона на мира!“

ЗА ДОСТОЙНСТВО, ОТГОВОРНОСТ И ПОЧТЕНОСТ В ПОЛИТИКАТА!

- Стига депутатски бягства от отговорност! Искаме от новият Парламент – да е единен срещу множащите се заплахи за България! Искаме Правителство от доказани родолюбци!
- „Ще бъдем с България в сърцата и ще работим за отечеството докрай и без компромиси!“
- Ние сме носители на истинската и автентична промяна тъй жадувана от българският народ!

ЗА ЛЯВ СЪЮЗ ЗА ЧИСТА И СВЯТА РЕПУБЛИКА гласувайте с БЮЛЕТИНА №17

КУПУВАНЕТО И ПРОДАВАНЕТО НА ГЛАСОВЕ Е ПРЕСТЪПЛЕНИЕ!